

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care, în mod eronat, camera de recurs nu a aplicat un criteriu corespunzător pentru a stabili dacă marca are sau nu caracter distinctiv în vederea diferențierii de bunurile și serviciile pentru care se solicită înregistrarea.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2009 — Hubei Xinyegang Steel/Consiliul

(Cauza T-528/09)

(2010/C 51/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (reprezentanți: F. Carlin, barrister, N. Niejahr, Q. Azau și A. MacGregor, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză⁽¹⁾ în măsura în care instituie taxe antidumping la exporturile realizate de către reclamantă și percepe taxe provizorii instituite la aceste exporturi sau, în subsidiar, anularea regulamentului menționat, în măsura în care percepe taxele provizorii impuse reclamantei;

— obligarea Consiliului la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care o privește pe reclamantă.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă trei motive.

În primul rând, aceasta pretinde că, întrucât a identificat „produsele în cauză” prin definirea de categorii de produse prea simplificate, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de

apreciere a situației de fapt. În plus, potrivit susținerilor reclamantei, Comisia a realizat o comparație neadecvată cu produsele originare din SUA.

În al doilea rând, reclamanta invocă încălcarea de către Consiliu a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază⁽²⁾ prin eliminarea tratamentului individual al reclamantei prin regulamentul atacat, deși acest tratament i-a fost inițial acordat reclamantei de Comisie în cursul procedurii administrative anterioare publicării regulamentului provizoriu⁽³⁾.

În al treilea rând, reclamanta susține încălcarea de către Consiliu a articolului 9 alineatul (4) și a articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază, prin instituirea unei taxe definitive și prin decizia de a percepe definitiv taxa provizorie instituită la exporturile „produselor în cauză” realizate de reclamantă către UE, întrucât aceste decizii se întemeiază pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește existența unei amenințări cu prejudiciu material.

⁽¹⁾ JO L 262, p. 19.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 289/2009 al Comisiei din 7 aprilie 2009 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 94, p. 48).

Acțiune introdusă la 5 ianuarie 2010 — De Lucia/OAPI — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)

(Cauza T-2/10)

(2010/C 51/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Domenico De Lucia SpA (San Felice a Canello, Italia) (reprezentant: S. Cutolo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Egidio Galbani SpA (Melzo, Italia)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei din 15.10.2009 a Camerei întâi de recurs a OAPI în cauza R 37/2009-1.

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta.

Marca comunitară vizată: Marcă figurativă care conține elementul verbal „De Lucia/La natura pratica del gusto” (cerere de înregistrare nr. 4 962 346), pentru produse din clasele 29, 30 și 31.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Egidio Galbani S.p.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca verbală comunitară „LUCIA” (nr. 620 716), pentru produse din clasele 29 și 30; marca figurativă comunitară care conține elementul verbal „Galbani-Santa Lucia” (nr. 2 302 677), pentru produse din clasa 29; marca figurativă națională (înregistrare italiană nr. 67 470) și internațională (nr. 256 299) „LUCIA”, pentru produse din clasa 29; marca figurativă națională (înregistrare italiană nr. 597 377), internațională (nr. 601 651) și comunitară (nr. 70 185) „Santa Lucia”, pentru produse din clasele 29 și 30; marca verbală națională (înregistrare italiană nr. 131 028) și internațională (nr. 256 299) „Santa Lucia”, pentru produse din clasa 29, marca comunitară verbală „Santa Lucia” (nr. 70 128), pentru produse din clasele 29 și 30.

Decizia diviziei de opoziție: Admite în parte opoziția, în măsura în care privește anumite produse din clasa 31.

Decizia camerei de recurs: Admite recursul numai cu privire la „tutun” (clasa 31) și autorizează înregistrarea pentru acest produs.

Motivele invocate: Aplicarea greșită a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și lipsa și/sau insuficiența motivării cu privire la cererea de aplicare a articolului 12 litera (a) din regulamentul menționat.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2010 — Al Saadi/Comisia

(Cauza T-4/10)

(2010/C 51/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Regatul Unit) (reprezentați: J. Jones, barrister, Arani Muddassar, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 954/2009 al Comisiei din 13 octombrie 2009, în măsura în care îl privește pe reclamant;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii sale, reclamantul solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Regulamentului (CE) nr. 954/2009 al Comisiei din 13 octombrie 2009⁽¹⁾ de modificare pentru a 114-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului⁽²⁾ de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii, în temeiul căruia reclamantul a fost inclus pe lista persoanelor și a entităților ale căror fonduri și resurse financiare sunt înghețate.

Numele reclamantului a fost inițial inclus în Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului prin Regulamentul (CE) nr. 2049/2003 al Comisiei din 20 noiembrie 2003⁽³⁾, care a fost ulterior înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 46/2008 al Comisiei din 18 ianuarie 2008⁽⁴⁾. Prin Hotărârea din 3 decembrie 2003 pronunțată în cauzele conexe Hassan/Consiliul și Comisia (C-399/06 P) și Ayadi/Consiliul (C-403/06 P)⁽⁵⁾, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a anulat Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 46/2008, în măsura în care îl privește pe reclamant.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantul susține că regulamentul atacat încalcă dreptul său la apărare, inclusiv dreptul de a fi ascultat și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă și că acesta nu remediază încălcarea acestor drepturi. Se arată că, în plus, Comisia nu a prezentat probe care să justifice înghețarea activelor reclamantului, împiedicându-l astfel să se apere cu privire la aceste probe.

Reclamantul consideră că, în al doilea rând, Comisia nu a oferit motive concludente pentru menținerea înghețării activelor reclamantului, cu încălcarea obligației ce îi revine potrivit articolului 296 TFUE.